

Generalitat-Moncloa, una relació de porcellana

El primer dilema de l'any per a l'independentisme passa per permetre o impedir la tramitació dels pressupostos de Sánchez, una decisió que condicionarà el diàleg dels pròxims mesos

Sánchez encaixant la mà amb Aragonès abans de la seva reunió a Pedralbes amb Torra | Flickr Moncloa

La reunió de Pedralbes, marcada per les prevencions en el protocol i resolta amb un comunicat conjunt de mínims que reconeixia l'evident existència d'un conflicte polític a Catalunya (<https://www.naciodigital.cat/noticia/169584/torra/sanchez/proven/encetar/nou/temps/dialeg/malgrat/discrepancies>), va exemplificar com de complicat serà el camí del diàleg entre la Generalitat i la Moncloa. Els dos governs s'han tornat a citar aquest gener -sense fotografia de presidents- per avançar en una relació que és de porcellana, tan fràgil i necessitada de tacte que cada moviment s'escruta en el pla del cost-benefici.

Les dues parts assumeixen que els avenços són difícils amb el judici als presos pel mig, però el diàleg bilateral es manté viu. I la primera prova de foc de l'estat de la relació serà el debat dels pressupostos al Congrés: l'independentisme, que demana una proposta concreta per atendre el cas català (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170148/torra/reclama/moncloa/plantegi/propostes/concretes/assolir/dialeg/real/amb/govern?rlc=p1>), haurà de decidir aquest febrer si permet la tramitació dels comptes de Pedro Sánchez.

El rebuig de l'independentisme a les esmenes a la totalitat als pressupostos generals de l'Estat - primer pas per tramitar-los- donaria oxigen a la Moncloa, que podria encetar el debat i guanyar

uns mesos de recorregut. Però ningú ha ensenyat totes les cartes. Sánchez pot observar l'escenari amb certa comoditat -perquè sense els comptes també podria sobreviure- i per això planteja una cruïlla a l'independentisme: el seu govern sempre serà més dòcil que una aliança entre PP, Ciutadans i Vox, alimentada per les enquestes i l'altaveu mediàtic conservador de Madrid.

La decisió sobre els comptes de l'Estat -una cosa és permetre'n la tramitació i l'altra aprovar-los- fa dubtar l'independentisme, que segueix mantenint que cal una oferta de Moncloa per resoldre el conflicte amb Catalunya si es volen negociar altres carpetes. Les veus pragmàtiques, igualment desconfiades dels avenços que es puguin fer amb Sánchez, alerten dels perills d'una majoria condicionada per l'extrema dreta mentre que les tesis cuinades a Waterloo consideren que prorrogar l'aliança de la moció de censura no dona rèdits.

Al PDECat aquest debat ja ha supurat a la llum pública amb desavinences de la pròpia direcció del partit

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/170007/nogueras/bel/discrepen/publicament/sobre/posicio/pdecat/amb/pressupostos/sanchez>), tal com s'havia detectat al grup parlamentari de Madrid. ERC, al seu torn, manté inamovible la seva negativa tant a l'aprovació com a la tramitació (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170138/erc/es/referma/negativa/tramitar/pressupostos/sanchez>).

Guanyar temps com a objectiu

"Volem donar temps a la negociació política. Per això no bloquejarem la tramitació dels pressupostos", va dir el secretari d'Organització del partit i diputat, Ferran Bel, el 30 de desembre en una entrevista a l'agència Efe. Acte seguit, la vicepresidenta de la mateixa formació i també diputada al Congrés, Míriam Nogueras, sortia a desmentir-lo. Tant Bel com altres veus del grup parlamentari a Madrid -Carles Campuzano- ja fa setmanes que intenten aplanar el terreny per, com a mínim, no torpedinar la tramitació dels comptes.

Al PDECat recorden que Bel no ha dit res que no hagin dit consellers del Govern. De fet, tot i que el 20 de desembre el consell nacional del PDECat va aprovar mantenir el no als pressupostos, el mateix Bel s'agafa a una esclatxa: el consell nacional no va prendre cap decisió explícita sobre què fer durant els tràmits previs a la votació definitiva. Per apaivagar el debat públic -i evitar més erosió- al partit sostenen que no hi ha cap "certesa" del que finalment farà Sánchez. Les mateixes fonts asseguren que la decisió al PDECat no està presa i que dependrà del context polític.

Tot i que a ERC hi ha hagut menys polifonia a l'hora de mantenir inamovible el vot contrari a l'aprovació dels comptes, dirigents com Joan Tardà sí que han expressat el seu desig que s'acabi donant un escenari per poder negociar els pressupostos. Tanmateix, el president del grup republicà, Sergi Sabrià, va ser molt clar aquest dijous. En una entrevista a Europa Press (<https://www.naciodigital.cat/noticia/170138/erc/es/referma/negativa/tramitar/pressupostos/sanchez>) va afirmar que ara mateix no es compleixen les condicions per aprovar els pressupostos ni per facilitar-ne la tramitació. Ara per ara, la intenció d'ERC és presentar una esmena a la totalitat.

Amb tot, malgrat tenir poques expectatives que de Madrid arribi cap oferta sòlida de Sánchez durant aquesta legislatura, l'alternativa a la Moncloa que s'albira a les enquestes preocupa bona part de l'independentisme. El líder de Podem, Pablo Iglesias, ha estat un dels dirigents que més ha reclamat un sacrifici a l'independentisme, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166567/iglesias/demana/independentisme/sacrifici/frenar/dreta>) tot i admetre que pot arribar a ser "immoral" demanar un sí als comptes en l'actual context de repressió. Podem, però, ja ha alçat la veu per la falta de compromís de Sánchez amb la regulació del preu dels lloguers.

Carles Campuzano amb Rufián i Tardà, en una imatge d'arxiu Foto: ACN

Aragonès i Artadi lideren la interlocució

Els partidaris d'ERC i el PDECat de no entorpir la tramitació dels comptes busquen guanyar temps perquè arribi un mínim gest del govern de Sánchez, que faria que el PSOE allargués al màxim la legislatura. D'esforços no en falten i provenen del mateix Govern. El vicepresident Pere Aragonès i la consellera Elsa Artadi aspiren a arribar a la reunió amb la Moncloa del gener amb documents creuats sobre com resoldre el conflicte polític (<https://www.naciodigital.cat/noticia/169660/aragones/artadi/agafen/regnes/dialeg/bilateral/amb/estat>). Que s'aplanés la negociació dels pressupostos de l'Estat també obriria noves perspectives per aprovar els de la Generalitat.

El Govern s'ha reunit -de moment de fora poc fructífera- amb comuns i PSC per buscar la suma que necessita. Aquest dijous el líder dels socialistes catalans, Miquel Iceta, va tornar a insistir que no donaran suport als comptes del Govern si no s'aproven els de l'Estat.

Artadi ha confirmat aquesta mateixa setmana en una entrevista a l'ACN que just després de Reis enviarà dos documents a la Moncloa que són el resultat d'uns esborranys que ja "fa temps" que es treballen sobre la diagnosi de la situació i possibles vies de solució del conflicte.

Caldrà veure, però, si els dos governs són capaços de trobar un mínim comú denominador: el dret a l'autodeterminació segueix sent condició imprescindible per a l'independentisme mentre que la negativa de Sánchez al referèndum és inamovible. Una discrepància enquistada que s'agreuja a les portes del judici sobre l'1-O, situat en un context preelectoral en què Sánchez es juga la continuïtat a la Moncloa.

Tant la legislatura de Sánchez com la de Torra són dèbils. Des de la seva investidura, els càlculs electorals han estat sobre la taula. Això explica la voluntat dels dos governs de mantenir el fil del diàleg encara que sigui per constatar els profunds desacords. Sense la relació institucional, a l'executiu espanyol li perilla la majoria que va empènyer el PSOE a la Moncloa. Al seu torn, el

Govern, que ha descartat per ara la unilateralitat, pot acabar trobant-se en un escenari encara més advers si la dreta torna al poder a Espanya. La relació és fràgil, com la porcellana, que pot quedar feta a miques per qualsevol moviment mínimament brusca.